

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

Avgvstvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

AUGUSTVS.

SSS. FIDES, SPES, CHARITAS. VV. MM. 1. Augusti.

Felix Roma, cui, quas nullus unquam pingere satis belle pictor potuit, viuas spectare virtutes licuit, FIDEM inquam SPEM & CHARITATEM SOPHIÆ filias, Charitum Christianarum ipsissimam trigam. Ex his maxima XII, altera X. natu minima IX. omnes paucos annos, sed plurimas palmas numerat. Ecce enim Virtuti, ut solet, Tyrannus bellum movet. sed matre duce & junctis copiis omnes vincunt. Igitur duello singulas aggredi Vrbi Præfectus statuit, & primo quidem FIDEM. Contra hanc flagris pugnat, at tergum pro scuto objicit FIDES. Sartaginem admovet ardentem ille. hæc ridet arietem. Vbera rescat gladius; gaudet FIDES ostentare hæc cælo vulnera. Caput rescinditur, & coronatur scilicet. Ergo SPEM aggreditur tortor, & nervos in Virginem armat. at his ipsis fortior puella est. Iubetur proin ignis scivire, sed ad Virginem hic deficit & in hostes ipsius pugnat, pice ardenti & bitumine perfunditur; nempè ad novam luctam inungitur. In hac fororis mortuæ amplexibus inharens ense vincit etiam ipsa, dum

dum cadit ense. Iamque ad tertiā gradum facit Tyrannus bis victus, suspenditur C H A R I T A S ab equileo, laniatur flagris. Sed ne audacter ivisse in hostem credas, noveris in rogū suapte sponte infiliisse terebrā post perfossam & gladio casam. Porro mater magnanima S O P H I A, quæ & filias presentia suā & sese filiarum virtute hucusq; animaverat, triduo post inter funera sua funus etiam ipsa deprehenditur. Sed tamen ne tu, ne luctu credas hoc factum Roma. Hanc enim ego, vel nullam aliam Matronam gaudio emori potuisse Livio credam. *Sur.*

S. THEODOTE CVM FILIIS MM.

2. Augusti.

Numerabat THEODOTE in viduo thoro filios, quos è conjugē de mortuo genuerat, duos, quos vero Christi amore adoptaverat, vinctos ac captivos longè plurimos. Talem Diocletianus Leucadio, qui mirè ejus nuptias ambiebat, tradit, qui dum nullis eam blanditiis capi videt & domum ducere jam desperat, vinculis certè captam ad Bithyniæ tribunal adducit. Hic Matris pectus per filiorum latuo oppugnaturus E V O D I V M primò, tum minimum natu filium cuniculis verborum subruere annititur. His ubi nihil proficere se videt, in apertā vim, ver-

verbera atrocissima prorumpit. Sed plena animis verba, quibus mater ad constantiam suos firmabat, plus poterant apud filios, quam verbera tyranni. Interea Hyrtacus homo non jam sceleratus sed scelus, pudicitiae matronali manum afferre attentat. Sed qui pro hac tuenda excubabat Angelus, irruentem ita pugno excepit, ut quantumvis impudentis vultum largo sanguine erubescere tamen faceret. Post hac Praeses matri geminam mortem minatur, dum hanc sub oculis ejus filiiis geminis intentat. Sed illa Spartanæ voce hoc unicum votum suum esse dicebat, bis antè, quam semel mori, & filiorum prius oculos, quam suos claudere; scire se ad hoc filios genuisse, ut essent qui pro patriâ, Cælo, occumberent. Ergo in flammantem fornacem unâ omnes injiciuntur. Et ecce continuo Superi probarunt & ad sese raperunt aurum. *Ex actis S. Anastasii.*

S. P E T R V S E P. 3. Augusti.

EX principum Salernitanorum stirpe ajunt oriundum P E T R V M. Sed ut in nobiliorem etiam familiam transfret D. Benedicti, non dubitavit purpuram cum cucullo mutare. Attulit tamen hic alterant illi purpuram, cum Pont. Anagninæ ab Alex. Pont. Max. datus est. Sed nos illud multo pluris facimus, Cælitibus tam familiarem

P E.

PETRVM fuisse. Etenim cum dubitatio suborta esset Agnaniensibus, num D. Magni ossa penes se haberent, eam ex omnium animo delevit ipse Magnus & testis suus ipse verissimus foemina à paralyfi afflictæ (excubare eam PETRVS ad tumbam Divi iusserat) sub noctem conspicuus suam præsentiam Episcopo, simul sanitatem agræ nuntiavit. Idem D. Magnus PETRO oranti visus iter illi Constantinopolim indixit & simul itineris rationem edixit, ut quòd valetudinem Imperatori allaturus, & invicè, quidquid postulasset, esset ablaturus. Itur ergo Constantinopolim ad Michaellem. Sed negat hic se vel Anagniam vel Medicum D. Magnum nosse. Ut igitur noceret, nocte insequenti cum morte luctanti Imp. spectandum se obtulit ipse Magnus & cum Magno VIRGO Maxima, monuitque PETRO crederet, medicinam morbo facturo. Accersitur igitur hic & valetudini restituitur Michael. Rogas, quâ medicinâ? Saluberrimo MARIÆ & Magni nomine. Pretiū operæ porrò PETRVS suæ Anagniam hoc retulit, ut sumptus Imp. Michael faceret in ædem maximâ adificandam suffecturos. Sed neq; hæc licet magnifica explere oculos potuit PETRI. Ad cali igitur tēpla abiit, Eodē tendis? per nostra in illa itur. *Ex Ferrar.*

S. DO.

S. DOMINICVS CONF.

4. Augusti.

Alterum ecce Orbis labantis colu-
 Amen DOMINICVM. Certè
 Innoc. Pont. Max. subicere humeros
 ruinae meditati Lateranensi Aedi-
 vidit. Certè flagrantem à tergemino
 vitio orbem totidem telis castigaturo
 FILIO MATER clypeum cum
 FRANCISCO DOMINICVM
 objecit; ut jam minus mirer necdum
 natum siye ore facem, siye fronte stel-
 lam prætulisse. Et verò etiam hodie
 luget in Filiis, qui dum sanctoribus
 rosas Liliam (VIRGINEM) co-
 lunt, dignos se probant, quos (quem-
 admodum ipse DOMINICVS
 habuit videre) velut pullos suos nunc
 pallii sui alis foveat MAGNA MA-
 TER, nunc dormientes invisat bene
 precabunda. Illud omnium bono ex
 Virgine Divus intellexit, toties advoca-
 tionem pro nobis in Cælis ad Filij pe-
 des facere, quoties è terris ADVO-
 CATAM solenni formulâ clama-
 mus, ut qui rei non clamant, sibi, non
 Advocatae adscribant, si pereant. Porro
 DOMINICVS quatuor omnino
 Insulas, quas alii tam studiosè capiti
 quarunt, generoso fastu pedibus ipse
 subdidit, ter noctu pœnas à tergo suo,
 pro se primùm, tum pro viventibus in
 gra-

AVG. Vita Sanctorum. 425
graviore noxâ, demum pro agentibus
in igne piaculari Manibus expoposcit.
Mitto in homines, dæmonas, adeoque
Superos imperium; quippe cum toties
jam hos exoraret quos oraret. Illud
memorandum, qui M A R I Æ vixe-
rat, non sine M A R I A demortuum
esse. Affuit hæc, neque sola, sed inter
Filii & Calitum comitatum ad astra
abduxit. Viam inquiris? per Rosaria
iuit D O M I N I C V S. Ex vitâ.

DEDICATIO S. MARIÆ
AD NIVES. s. Augusti.

ANnus agebatur Christianus supra
ACCCLXV, quando Romæ Ci-
vis fuit Patricii sanguinis, & huic
IOANNES vocabulum. MARIAM
puto expectas Mariane, cum IOAN-
NEM audis? Rem loqueris. Fuit
huic conjux digna conjuge suo, fuere
opes ingentes, sed spes natorum nul-
la, & in his etiam nepotum decollave-
rat. Tandem, quid ô! quid terris, ait
IOANNES, ignobiles & mecum
morituros heredes quæro? quin celo
adscisco? & an explere dignioribus
nominibus ceras possum? Certè opibus
vnica M A R I A digna omnibus est.
Imò IOANNES non sum, si hære-
dem M A R I A M non scribo. Eia
igitur Virgo, tu sola jam tabulas im-
ple, Filio si careo, certè tu non cares,
E e qui

qui cum animum aternum oblectem.
 Audiit IOANNEM MARIA &
 assem omnem in mōtem Exquilinum
 conferre iussit templo exadificando eo
 in loco, quem postero mane nivibus
 insignem esset factura. Et erat tunc æ-
 stus longè maximus & facilius utique
 grandinem quàm nives daturus. Adit
 tamen IOANNES locum & reperit
 undique niveo vellere vestitum. Sed &
 Liberius Pont. Max. in somno à VIR-
 GINE monitus accedit & fundamenta
 templi jacit, quod per omnem orbem
 hodie clarum MARIÆ MAIO-
 RIS nomen gerit. Miraris, Sodalis,
 miraculum? laudas templum? At tu
 castas ostende sis mihi in animis nives
 plures; plura ego VIRGINIS templa
 monstrabo. *Ex Brev.*

S. OSVVALDVS REX. *s. August.*

Purpuram qui bis tingunt, etiam
 OSVVALDVM laudabunt, Angliæ
 Regem, qui suam suo iterum sanguine
 tinxit. Dubiū planè reliquit, an Christi
 hostes vicerit, an ab his victus deinde
 sit gloriosius. Pugnaturus tum parvâ
 manu cōtra ingentes Britonum copias
 trophæum tamen ausus est ante victo-
 riam ponere Crucem, quam adorasse
 illi cum suis, vicisse fuit. Abhinc Regni
 Christiani proferendi cupidissimus di-
 gnus rege munus est arbitratus, di-
 centi

s. AVE. *Vita Sanctorum.* 427

centi ad populum Aidano Antiliti
interpretem assistere. Pium animum
illud prodit, quod sub solemnes Pa-
sehatis dies non modo qui mensæ illa-
ti erant, cibos, sed ipsam etiam argen-
team lancem in frusta cedere & ablu-
m a rogatoribus voluerit. Aidanus,
quem tum mensæ adhibuerat OS-
VVALDVS, tam benignam manum
amplexatus atq; exosculatus fertur ius-
sisse nunquam exinde putrescere. Et
parere hæc visa est, cum casu sub annu
DCLH. a barbaris domino, loco infam-
i una cum capite suspensa annum
integrum integra (uti & deinceps) per-
duravit. Ipse OSVVALDVS tunc
quoque cum in acie occumberet, iupi-
nis pro more in cælum manibus orare
in genibus deprehensus est, eodemque
loco ad hominis altitudinem egesta
humus omnes morbos vicit, ut vel ideo
voluisse illic cadere OSVVALDVS vi-
deatur, quod ægri tot inde surgerent.
Ex Sur. & Graf.

S. AFRA MART. *s. Augusti.*

Qvam neque Naso dedit Metamor-
phosin, nos damus ex Venere
Dianam, AFRA Minquam Augustæ
Vindelicorum probrum primo, post
unicū decus. Magdalin diceret alterā,
nisi quos hæc lacrimis, illa ignibus etiā
ignes plecteret. Diis devota omnē jam

E e 2 pu-

pudorem malè prodigaliterat, cum
 Narcissus Præsul fidem Christianam
 exul circumferens tectis impuris suc-
 cessit. Hic A F R A, dum prædam cap-
 tat, precabundi primò ad mensam
 modestiâ, dehinc verborum de Deo,
 quibus cibos identidem condiebat,
 suavitate illecta ipsa capitur; simul A-
 moribus nuntium mittit, simul Chri-
 sto totam se dedit, exemploque suo
 mox matrem Hilariam & scelerum nu-
 per socias tres ancillulas trahit. Tan-
 tum odor castus unius Narcissi potuit.
 Doluit sanè hoc nequam Genio, qui
 propalam visendus multis questus est
 animam olim suam A F R A M sibi
 extorqueri. Hec interea opes malè par-
 tas benè inter pauperes dividens, vi-
 tamque veterem castissimis coloribus
 emendans, jubetur à Pratore Cajo,
 misso Christo, ad Veneris sacra redire,
 Vulcano, ni pareat, sacrificanda. Mar-
 luit hujus quàm illius ignes ferre.
 Itaque palo alligata cum e pyrâ arden-
 te fumos dæmonis æstusque Cupidi-
 nis risisset, flammam inter calo se intu-
 lit, quò mox mater etiam & terna fa-
 mulæ, quòd lacrimas rogo & tumulo
 A F R Æ affudissent, alio ex rogo e-
 volarunt. Ipsa Venus putò mirabatur
 ad tot ignes frigere sese. *Ex Surro.*

SS. IVSTVS ET PASTOR

MM. 6. Augusti.

IVSTVM & PASTOREM
 Germanos fratres: duo sidera, Casto-
 rem & Pollucem dicerem, nisi feliciori
 forte unà uterque è cælo adolescentiæ
 præluceret. Involverat velut turbo om-
 nem Hispaniã furor Daciani, & Com-
 plutum jam pervenerat; cùm hi pue-
 ruli, abjectis ultrò tabellis, è ludo lite-
 rario in campum prodire properarunt,
 factis ostensuri, quantum in Christianã
 Philosophiã profecissent. Dixisses ad
 gremium matris currere, ita ad carni-
 ficum manipulos parili cursu conten-
 debant. Dacianus ubi hæc inaudiit,
 virgis cædi imperavit. Sed illi ad imbel-
 lem scholæ metum ridere scilicet; sup-
 plicia hæc timidæ ætatis dicere, quæ
 sæpe nec pueris lacrymas excuterent.
 Alia itaq; tormenta promeret, Tyran-
 no digna, & cum iis rem sibi cogita-
 ret, qui prætextam cum superstitione
 jam posuissent. Et verò victoriam jam
 tum desperans Dacianus non admis-
 sos educi extra urbem ad supplicium
 iussit. Illi in amplexus ruere, nouo mo-
 re frater fratri mortem gratulari; hoc
 demum Christianæ Philosophiæ esse,
 mortem pro Christo contemnere; hoc
 germani fratris, germano immori,
 nec fati disjungi, quos uterus matris

Ee 3

jun-

junxisset. Ita animosi, & pleni, quae in vultum etiam promicabat, lætitiâ, caput securi subdiderunt. Age nunc, quid ad hos discipulos Complutum, vel ipse Cordubensis Philosophus? Certe Dacianus quamprimum aliò se contulit, non ausus porro cum viris congregari, tam turpiter à pueris victus. *Ex Bayon. & Lupo.*

S. ALBERTVS C. 7. *Augusti.*

ETIAM ALBERTI splendorem prævia ab utero matris lux indicavit. Et rectius M A R I Æ, quam hujus filium dixeris, quippe quem sterili eâ lege illa dedit, ut bonâ fide suo servitio olim hæc redderet. Moram ipsis, quibus fungere se A L B E R T V S parabat, Carmelitis quos vocant, interponentibus, graviter nihilominus Deipara parentes objurgavit. Nimirum furtum hoc esse, celo dicatum terris velle mancipare. quid simiæ carulum amarent? parvum interesse veneno an amplexu parvum enecarent. ut dare prolem, ita auferre, cum luberet, Superos posse. Audite parentes omnes: his monitis illi manum Deo, filium omnibus disciplinis exultum, posthabitis etiam regie puellæ nuptiis, religioni dederunt, quoque magis jam Virgini sacrificium placeret, suismet manibus ad ejus Aram candidissimam hostiam stiterunt. Hic A L-

B E R-

BERTVS Orcum rivalem sponsæ
vultum præ se ferentem res sibi scilicet
iussit suas habere. Subinde fatigatis ob-
sidione & fame civibus tres cum com-
meati triremes cælo remige impetra-
vit. Hebræos complures aquarum vi
abreptos in sicco destituit sicco ipse
pede undas percurrens. Tam mortem,
quam cælesti voce edoctus obiit Anno
MCCXCII. æs campanum sponte
sonans, integritatem corpusculi odor
suavissimus, beatitatem animi duo
Angeli prodiderunt, qui dubiis an ut
cælitum colerent, an ut mortuum luge-
rent hominibus, sub initium rei di-
vinæ illa verba *Os iusti* præverunt.
Nostras Mortes ô quam rectè luge-
mus! *Ex Surro.*

S. MYRO EP. 8. *Augusti.*

Nvllæ ceræ ornarunt MYRONEM,
sed virtutes multæ, quas quidem
neque numerare in hâc pagellâ possu-
mus, uti nec pauperes, quos pulchro
ordine stantes per atria quotidie lau-
dare nobilem ejus manum vidisses.
Seminabat ille in hos, quidquid a-
ger, quem colebat, dives dedisset;
in fures etiam liberalis. Nam fortè ex
his XII. in horreum se penetraverant
MYRONIS. Ibi cùm saccos frumē-
to, scelere animum onerassent, injecit
Deus furacibus manib⁹ arcana vincula,

Ec 4 cre-

crevitque in tantum facinoris pondus,
 ut ne humo jam tollere onus possent,
 Interuenit interea M Y R O , & cum
 illi trepidi alia vincula sperarent, ille
 missionem dedit, & tergo improborum
 non, quod meruerant, patibulum, sed
 faggos, de quibus diximus, bene factos
 suam manu imposuit, emisitque graui
 supplicio mactatos. Interea nihil de-
 cessit de M Y R O N I S opibus, quas
 ille scilicet eo loco, ad quem fures non
 adrepunt, caelo recondebat. Sub hac
 Virtus sacerdotio, mox Episcopatu &
 miraculis est honorata. Nam & per
 medium fluvium Tritonem viam sibi
 fecit, & misso post, pro suo in illum
 imperio, scipione, coire iterum Moyse
 noster iussit. Sed & Herculem in illo
 agnovisses, cum ingens monstrum dra-
 conem claua, hoc est, oratione deiecit.
 Exinde reliquam vitam transegit tu-
 mulis Divorum exornandis, dum cen-
 tenarius eundem honorem etiam ipse
 meruit. *Ex Menais.*

SS. FIRMVS ET RVSTICVS
 MM. 9. Augusti.

Sociarunt & pugnas & triumphos
 SFIRMVS & RVSTICVS,
 ipsamque adeo, quod vitio aliis datur,
 patriam Veronam triumpharunt. Ver-
 beribus hac primo pugnavit, sed illi
 gloriosum ducebant patriae plagas o-
 stentare

9. AVG. *Vita Sanctorum.* 433
stentare acceptas à patriâ. Iam in car-
cerem cum descenderent, Capitolium
videbantur petere. In carcere cum ci-
bum victoribus Tyrannus victus nega-
ret, triumphales epulas Angeli para-
runt. Ad has in testarum fragminibus
velut in rosis suaviter illi accubabant.
Fame sic pulsâ sanguinè sitiebant fun-
dere. Et verò gladio cæsi hunc quoque
libarunt. Porro funis utriusque Cali-
tes curarunt Mercatorum os habitum-
que induti, & nobiles merces (ossa Di-
vorum) non procul Carthagine depo-
suerunt. Horum pretium indicavit Ge-
nius malus ex alieno ore locutus, præ-
sentiaq; horum mirè discruciat. Ita-
que in Istriam translata corpora. Sed &
Istri tanti hæc æstimarunt, ut expetenti
Veronæ (cui imbrem cælum tam diu
negaturum se edixerat, dum in urbem
Divi exules revocarentur) non aliter
vendere voluerint, quàm auro tanto
appenso, quantum corpora penderent.
Sed faverunt patriæ potius licet ingratis
Martyres, cumque ad libellam exami-
narentur, tam leves se præstiterunt, ut
ex corrogato auro triens sufficeret. At
verò tunc primùm magni ponderis a-
pud patriam fuerunt. *Ex Mombrin. &
Pet. de Natal.*

Ec 5 S. LAV

S. LAVRENTIVS M. 10. Augusti.

DVcebatur ad mortem Sixtus Pont. Max. & ecce LAVRENTIVS expoſtulare cum hoc cœpit, non quòd ad præmia iret, ſed quòd ſine filio pater iret. Enimverò qui ad aram ſocius fuerit, ad crucem ſe futurum. Ad hæc Sixtus: ſuum eſſe præire, miniſtri ſequi; ſuum, hæredem vitæ relinquere, cuius ſi fuiſſet, propediem etiam mortis futurum; theſauros interim Eccleſiæ tyranni manibus ſubduceret. His lætior LAVRENTIVS conſeſtim opeſ omnes ſacras in pauperum ſinus abdit, hi cælo condunt. Valerianum deinde hiantem & inhiantem ad templum ducit, & pauperem longo ordine de ponte gregem monſtrans, hi inquit, theſauri, quos orbis habet, ſunt maximi. quin tu hos ambis avarus, hos fovet, & ſi ſapis, his tuum etiam jungis ararium. Hic Imperator virgas, flagra, ignes inſclamare, & hæc omnia còtinuò LAVRENTIO carnifices admovere, ut jam abeuntem animam Deo Martyr commendaret. Sed è Cælitibus adſuit, qui ſudorem Athletæ & ſanguinem linteo abſtergeret. Tyrannus interim os LAVRENTII ſaxis, hic verò aures tyranni verbis liberrimis pulſavit. Ad extremum craticulæ ſuper injectus, & lento igne toſtus, non tamè inſultare
Va-

Valeriano destitit, sed subinde arridēs illi, *verte* exclamavit, & *manduca*. Et ille quidem hoc epulo indignus fuit. At celi, quos jam dudum odor nobilissimi convivii exciverat, ad se tam nobile ferculum rapuerunt, & convivas, si modo placet, etiam nos habere peroptant. *Ex Lip. & Baron.*

S. ALEXANDER EP. 11. Aug.

IN uno vultu & Philosophum & Carbonarium & Episcopum & Christi Martyrem agnosce. Poterat equidem ALEXANDER inter sapientiæ candidatos facile princeps esse, cum ipsi jam honores suum clientem ambirent. Sed maluit ille honestiore ambitu sordidatus calum prensare & inter silvas abditus, quibus stultissima mundi vota notaret damnaretque, carbones facere. Interea advenit Gregorius Pont. (is qui à magnis mirisque factis nomen habet) Comanis Præsulem daturus. Hic cum omnium vota in opulentos & genere ac clientelis nobiles spectarēt, unus Gregorius virtutem potius ait in solium extollendam. ubi ubi demum illa etiam sub lacero pallio latitaret. Quin igitur (cum risu è turbâ nescio quis subdit) dictatorē ab aratro nobis, aut certè à carbonibus suis ALEXANDRVM adduci imperas splendentemque jam antè à rogo suo infulâ insuper
exor-

exornas? Enimvero Numine ita suggerente jubet adduci hominē Pontifex; mox indolem & modestiam altius aestimans pro imperio vitæ ordinem sibi explicare; eâ intellectâ & sordibus absterfis mitrâ indui, indutum ad concionem dicere jubet. Tunc enim verò ALEXANDRVM Præsulem suū cives jam non inviti salutarunt, finiitq; cum plausu fabula. Ille cum sanctè diu munus suum administrasset, à fidei hostibus demum igne exustus iterū carbones dedit, sed quibus Ecclesia hunc diem pulchrius quàm gemmis suos olim Antiquitas signat. Ex S. Gregor. *Thaum. & Virid. Rad.*

S. S V S A N N A V. M. 11. Augusti.

V Nam lex vetus nobis S V S A N N A M laudat, pudicitiae matronalis exemplar; multo rectius nos alteram, Virginitatis speculum & post sanguinem pro Christo fusum longè pulchriorem illâ alterâ. Quare oculos etiam Maximiani in se, sed longè antè Christi rapuit; cujus thalamo ut servaret sese, illius amores cōtempnit. Quid, quòd eos, qui conciliare S V S A N N A M Maximiano adlaborarunt, prius S V S A N N A Christo conciliavit? Eam ob rem cum grave Virgini certamen immineret, ab Imperatrice Serenâ (Christo clam jam tunc addicta

hæc

hæc erat) in aulam evocata est. Ibi cum totos dies precibus se & adhortationibus mutuis armassent, in pugnam deniq; proditura S V S A N N A domum concessit. Nec multo post adfuit Maximianus & malis auspicijs Amoris ædes castas nec quicquam oppugnavit. Nam rectius S V S A N N A Angeli ductu pugnavit, qui ab ædibus repulit profanum. Successit Maximiano Imp. Diocletianus, Macedonio missio, qui ad Deorum sacrificium velut ad foedus invitaret tam fortiter decertantem. Sed nimirum geminum hostem triumphare etiam hæc S V S A N N A debebat. Et verò triumphavit, rectiusque Deo ipsam humi afflictam dæmonis statuam sacrificavit. Mox eidem post multa verbera gladio caesa sanguinem etiam suum litavit. Istum peplo suo excepit Serena, domumque veluti ingentem thesaurum reportavit. Et reverà purpuram, qualem nunquam antehac etsi Imperatrix, & in eâ tot gemmas, quot guttas portabat. *Ex Sur.*

S. CLARA V. 12. *Augusti.*

FRANCISCI illustris partus Virgo CLARA est, mater eadem omnium Virginum, quæ FRANCISCI institutum æmulantur, jam antè parenti suæ, quàm nasceretur, à Christo è cruce laudata. Ergo unicum sexus sui miraculum ea facere

cere molles Virgunculas docuit; quæ multi in viris miramur, pauci imitamur. Asperrimam vitæ rationem, atque ultimam, quam in ordinem suum in-
vexit, paupertatem cordi DEO esse, vel tunc probavit, quando abundare in vacuo etiam vase oleum fecit, & dimidium panem quinquaginta omnino Virgibus sufficere. Neque erravero, puto, si Moysi etiam feminam æquiparavero. Certè obsidione gravi cum Assisum cingeretur, precibus ante Eucharistiam cum epulum C L A R A depugnans omnes in fugam hostes egit, certiorque de victoriâ ab ipsomet sponso Christo est facta. Ab hoc aliàs nunc ad Nascentis cunas, nunc ad Patientis tormenta spectanda cum evocata esset, Crucis deinceps signo ita usa est, ut contra morbos Alexiteriorum, contra Orci minas Panopliæ vicem esset. Iam moriens uti è terris cum purpurato senatu summum Pont. ita è caelis cum candido Virginum agmine Virginum Reginam, & cum hac summum Numen ad se pertraxit; itaque in calo fuit, antequam fuit. *Ex Suario.*

S. CASSIANVS EP. ET M.

13. Augusti.

Pvlchrius longè CASSIANVS post Pontificatum, quem apud Brixentas gesserat, quàm post Regnum olim

Dio-

Dionysius, ludum in foro Cornelii exul aperuit, non ignarus has demum illas esse raras tabulas, e quibus nec senectus mores expungat, quos olim infantia inscripsit. Sed heu quoties iuventus indignum tuis Doctoribus Minerval ingrata persolvit? Rapitur ecce ad iudices Cassianus, & impietatis in Deos damnatus pueris traditur excarnificandus. Nulla mora. Convolant velut ad ferias literarias pessime feriati, & ad poenas magistrum nudum discipuli vocant. Pars tabulas capiti illidunt franguntque, pars graphiis, nunc punctum, nunc verso stylo caesim invadunt, vulnera identidem convitiis interpolantes. Alii nunc demum sibi literatum videri praeceptorem clamare, alii rogare, num Rubrica haec placeret? num amplius satis latusque stylus esset? satne acutum foret epigramma, quod exararent? Alii denique hortari se mutuo, ne otiosi essent; hoc praeceptoris semper unicum praeceptum fuisse, nunquam stylum ponere, semper aliquid scriptitare. Et forte unus e turbâ aliquis: ingrati non erimus Cassiane magister, multas fateor tibi debemus, sed, hem! quas accepimus omnes reddimus, & cum foenore, plagas. Quarebat interea per mille vulnera exitum ingens anima, nec reperiebat, usque dum omnia in unum

confusa victrici in cælum viam fecerunt. Ex Prudent.

S. R A D E G V N D I S R E G I N A.

13. Augusti.

SALVE nitidissimum coronæ Gallicæ
Lilium, salve R A D E G V N D I S
& tu Mariane, cia mecum odoribus
pascere, quibus cælum gaudet. Super
Regis filia, & Regi nupta ecce Mendi-
cabulis famulatur, opobalsama ducit
padorem & nauteam: exesa scabie ca-
pita & quas lingua nominare fugit ul-
timas sordes dignas gemmas putat,
quas regiâ manu tractet. Inter delicias
esurit, inter falerna sitit: purpuram
pulchrè cilicio suffulcit: superbit ter-
gemino torque, sed ferreo, sed carni
nudæ jam innato potius quàm illigato.
quid? Anne regnum etiam calcat gene-
rosa? ecce aulam Asceterio, Clotarii le-
ctum Christi thalamo permutat. Quid
amplius à foeminâ sperem? & tamen
nescio quid amplius amor ingeniosus
meditatur. En flammæ hic subdit, ma-
num armat, aneam candentemq; plus
à suis quàm alienis ignibus Christi ef-
figiem corpori inurit, dum cordi cupit.
Falleris ô R A D E G V N D I S si ani-
mo insculptum necdum credis. inde
prototypon manus sunt mutuata. Ni-
mirum hæc cælo vim faciunt. Adest
Deus amatus & amantis etiam ipse.

vul-

vultum indutus blanditiis amantem,
demulcet, & coronæ suæ pulcherrimū
eam unionem appellat. Sed & para-
nymphi Angeli Sponsæ morienti ad-
sunt, & cantu ah nimium suavi animu-
lam evocant. Quid o Angeli! quid
suum terris liliū eripitis? Ah alia sal-
tem celo semina spargite, despero. imo
ex horto Mariano spero. *Ex Durio.*

B. STANISLAVS KOSTKA.

14. Augusti.

STANISLAVS ex illustri apud
Polonos Koskarum familiā, cum
Viennæ Rhetoricæ operam daret, Ma-
riam ferè laudandam sibi sumpsit, la-
tum videlicet Oratori campum. A
fratre majore etiam verbera passus non
tamē ideo minùs aut virtutem coluit,
aut sacrum epulum frequentavit, ad
quod semper pridiano jejunio famem
acuebat. Inde hoc ipsum agro, cum ter-
ruentem in se Stygis Cerberum Cru-
cis signo fugasset, D. Barbara inter An-
gelos ministravit; mox ipsa MATER
languentem recreavit, collocato Puerō
IESV in decumbentis lectulo; abiens
deinde monuit, Societati IESV nomen
daret. Cui rei cum obicem posituri es-
sent frater ac parentes, fugā elapsus
Dilingæ in Convictorum adibus tam
Nobilis hospes mediastinum egit: Ro-
mæ in Societatem receptus his divini

F f

Amo

Amoris facibus arsit, ut recreare frigidâ pectus æstuans fuerit necesse. Itaque celo jam maturus cum prælegi sibi Patronorum nomina (Menstruorum præcipuè) iussisset, nunc in IESU vulnera, nunc in MARIÆ ubera deosculans, & utriusque nomina in clamans expiravit, pridie VIRGINIS ASSUMPTÆ; quam numquam amaret rogatus, quid ni, inquiebat, MARIAM amem Matrem meam? ita enim eam appellabat novos semper de illâ titulos & magnifica verba excogitans. Vultque igitur MARIAM Mater STANISLAI, sed & filius STANISLAI MARIÆ fuit, Vtinam plures fratres numeraret! Ex Franc. Sacchini.

ASSUMPTIO B. M. V. 15. Augusti

Age penna, quid humi repis, dum VIRGINEM laudas? altius vola, & supra caelos laudibus hodie merentem tolle. Sequimini Sodales, si Germani MARIÆ pulli estis. Crescebant, & oculos cali multum delectabant primi Ecclesie flosculi, cum hos è caelo Filius, in terris MATER fovaret. Sed denique ille matrem terris, hæc filium caelis invidabat. Ergo igitur iterum boni nuntii bajulus Gabriel adest, & ad suavissimum mortis somnum invitat. Adfunt interim divino nutu, qui toto orbe divisi erant Apostoli, & lectulum abi-

abiturientis ambiunt. Cerneret pro
 Virgine certantem cum cælo terram.
 Hinc filii lacrymis retinent, & amplexu
 morantur; illuc suavissimi Cælitum
 moduli animam beatam proficiunt,
 trahuntque ab! sponte properantem.
 Suscipit proinde Matrem Filius, si-
 numque pro sinu rependens illuc eve-
 hit, unde unum illa Deum suspicit, alia
 omnia despicit. Solabatur terra luctus
 suos opimo spolio, corpusculo Virgi-
 neo, sed etiam hoc brevi spolianda.
 Et enim cum, ita Numine volente, se-
 rius è XII. proceribus Thomas adve-
 nisset, & amissam Matrem etiã in tu-
 mulo moestus quæreret, præter lintea,
 tam magni thesauri nuper involucra,
 nihil reperit; quod cælum etiam
 Corpus subduxisset. Ah liceat ample-
 xis pedes, & in hederæ morem alliga-
 tis dicere. Nunc, si terram nau-
 seas, Virgo, Scande Cælum. *Ex Brev.
 Rom. &c.*

S. ARNYLPHVS EP. 16. *Augusti.*

SÆpè matres & viva filiorum fune-
 ra malè rident & malè lugent mor-
 tua; id quod ARNYLPHI etiam
 mater primò factitabat, dum quem
 primum enixa est filium, spem unicam
 familiæ, sed morte intempestivã sub-
 latum non posse deslere satis sibi vide-
 batur. Sed monuit bonus Genius æquo

Ff 2 ani-

animo ferret, quod non posset non ferre; qui maxime oculis arriderent flores, hos primos carpi. Non invideret filio Cæli contubernium, in omnia vitia, si porro ivisset, atque adeo latronum societatem abripiendo. Potius nascituri alterius filii spe animum erigeret, qui vitæ sanctioris famâ orbem esset impleturus. Atque hic ARNVLPHVS noster fuit, aulam primò & militiam, tum monasticen secutus, eo semper vitæ tenore, ut dubium panè fecerit, sanctiõrne miles an monachus fuerit. Ex hoc Abbas, ex Abbate Pontifex Suesione ita se gessit, ut extremum agrotiter concussum cubiculum ter spectaculum objecerit jucundissimum morituro. Nam primò videre Apostolorum Principem habuit, qui noxarû veniam largissimam nunciabat: mox caelestium agminum Principilû, qui comitum in calum promittebat; demum ipsam cæli Reginam, qua festo sibi, quo cælo recepta fuit, die, recipiendum cælo etiam ipsum indicavit. Tanti, ô Superi! tanti agrotare etiam mihi foret! *Ex Sur.*

S. ROCHVS CONF. 16. Augusti.

NASCITUR ROCHVS loco perillustri in Galliâ, portentosâ Cruce à Matre rubens: ætatis anno duodecimo amissis parentibus etiam opes in pauperes

peres abjicit; ipse ditione suâ patruo
 commissâ, Italiam Religionis causâ
 petit. Hic dum laborantibus peste ser-
 vitium suum addicit, magnâ omnium
 admiratione quâ plurimos sanitati
 Crucis signo restituit. Secundum hæc
 divinitus edoctus, quibus malis porro
 exercendus esset, acutâ primùm febrî
 tentatur, mox sagittâ coxam trajicitur.
 Sanus boni Angeli ope, dum in pa-
 triam repedit, iterum æger ex itinere
 sub arbore decumbit, Annonam in
 dies singulos panem unum cane sub-
 ministrante. Redux denique in suam
 ditionem, eandem domi, quâ foris
 fortunam, hoc est iniquam reperit.
 Grassantibus enim per ea tempora u-
 bique bellis, pro exploratore habitus
 captusque ab ipso patruo hospitio pu-
 blicitus, hoc est, carcere excipitur. Hoc
 cum mille modis absolvere seipsum
 posset, quinque ipsos tamen annos de-
 lirescit. Tandem cum nomen tabula
 suam inscripsisset, simul amplam spõ-
 sionem, quâ cælum omnibus peste
 correptis Medicinam ROCHI in-
 tercessionem fore edixerat, peste ipse
 Medicis pestiferorum decedit. Sed
 tanti fuit, ut liber animus è gemino
 carcere evolaret. *Ex Lipeloo.*

S. M A M M A S M. 17. Augusti.

Qui puerum M A M M A N T E M Martyrem miraris, noveris lac Martyris bibisse. In carcere quippe natus primas cunas vincula habuit, primum ridere inter utrumque parentem mortuum visus est, cum pater ante ejus ortum, mater non multo post obiissent. Talem matronæ commendavit Angelus educandum. Mox cum annum ageret quintum decimum, virum jam se tyranno & contra verbera Spartanum, contra ignes Romanum præbuit. Nudis deinde suffocando iterum Genius Tutelaris adfuit, actisque in fugam tortoribus Martyrem in montem duxit. Hic generosus puer tot jam pene nutrices, quot silva feras numeravit, cum hæ ultro Divi mulgentis manum ambirent, iisdemque deliciis & famem nobilem & sitim pellerent. Atque hujus miraculi fama cum aures Præsidis pulsasset, equites misit, qui M A M M A N T E M sisterent. Excepit M A M M A S ignaros, primumque lacte & caseo, tum ipse ferarum spectaculo recreatos in urbem est secutus. Iterum ergo plagis sævitum, sed quas inter rideret M A M M A S; iterum fornax succensa, sed in quâ quartum puerum Babylon agnosceret. Feris quoque cum objectus esset, ursus pardusque sudorem

rem Athletæ abstergebant; leone interim, qui comes Martyri e monte iverat, in carnifices grassante. Denique tridente confossus M A M M A S ilia effusa extra urbem extulit, & moriturus ipse sepulchrum speluncam subiit. *Ex Metaphr.*

SS. PAVLVS ET IVLIANA

MM. 17. Augusti.

P Tolemaidem urbem Aurelianus Imperator ingrediebatur, Christianos, si ita Diis placeret, triumphaturus; cum inter effusos obviam cives PAVLVM conspexit signo Crucis contra minas improbas se armantem. Primum igitur impetum Tyrannus in hunc fecit, suspensumque cædi atrociter imperavit. Interea Soror PAVLI adest IVLIANA geminâ planè virtute, & iisdem armis in hostem armata. Ea verbis pro innocentia germani pugnans acriter in tyrannum invehitur. At hic eodem supplicio jubet affligi. Sed aërem verberabant carnifices. Hinc in liquatam flammis picem mittuntur; sed ingressos Bajas crederes. Mox in fellas imponuntur ab igne subjecto ardentes; sed illi inter pœnas has verè otiosi assidebant. Ergo in carcerem compinguntur fame longâ expugnandi. Sed ecce nocte intempestâ Angelus adest & expeditis e vinculis epulum

triumphale fruit. Ab hoc veteres iterum pugnas pugnant, inter vyperas incolumes, inter omnia tormenta salvi. Illud I V L I A N Æ peculiare, è lupanari pudorem salvum asportasse, Angeli præsidio, qui luce insolenti, quotquot vim inferre Virgini meditabantur, omnes excœcavit. Restituit tamen illa facinus detestantibus oculos, & post victos iterum ignes gladio casto novo more & spectaculo nunquam Romæ viso cum Fratre Soror triumphavit. *Ex Metaphr.*

S. CLARA DE MONTE
FALCO V. 17. Augusti.

COrculum videre te Cali puta, quisquis Cor hoc CLARÆ vides tantâ verecundiâ Virgunculæ, ut loqui aliter, quàm vultu velato, religionem professo germano erubuerit, vulnus etiam à tali Oculo timens, quin imò facinus non nisi lacrymis expiandum rata imprudentem in somno pedem lectulo extulisse. Huic pudori tuendo noctes pervigilavit; infandis flammis cilicia objecit; Cupidinem flagris, virgis & urticis terruit; hostem verò intestinū ultimâ fame domuit, linguamque ita frenavit, vel semel tantum, Matris alloquendæ gratiâ, silentium in vitâ fregerit. Huic virtuti insidias facturus Veterator Ioannam sororem (vita
tam

tam sanctæ Magistræ) mentitus est,
 & Virginitatem cum velo iussit exue-
 re, ni vitâ vellet exui. Sed rejectâ hâc
 adulterinâ sorore, Vitæ doctor deinceps
 Christus successit. Hic modo CLARÆ
 vel è Matris sinu osculum, vel seipsum
 manibus suis cibum ferre, vel stipem
 Mendicis auferre; modo Agnelli for-
 mâ castissimæ colludere, modo deniq;
 cum Cruce Sponsi habitu adesse, & lo-
 cum huic in corde expetere. Atq; tunc
 nobilem illam, & quam in grandi de-
 mortuæ corde admirabundus Orbis
 spectavit, peractam calaturam credi-
 mus, quæ præter ternos ejusdem inter
 se ponderis globos (nobile Sanctissimæ
 Triadis symbolum) omnia Sponsi pa-
 tientis arma exhibuit. In nobis nil tale
 ideò Cælum sculpsit, quia dura heu!
 nimis saxa gerimus. *Ex monum. Eccl.
 Mont. Falc.*

S. A G A P I T V S M. 15. Augusti.

ETIAM A G A P I T I citius annos,
 Equi X V. tantum fuere, quam pug-
 nas numeres. Nervis enim primò diris-
 simè cæsus talem se præbuit, ut Sparta
 suum diceret, nisi Præneste sibi vindi-
 caret. Mox in carcere quatuor diebus
 sine omni cibo degens suo succo, hoc
 est, cæli deliciis vixit. Inde iterum pro-
 tractus vivos carbones in capite cir-
 cumtulit, pulchrè ipso supplicio suo

Ff 5 co-

coronatus. Sub hæc vestibus spoliatus omnibus, ad luctam se jam expeditiorem credidit. Ab equuleo ex pedibus pendulus gavisus est è terrâ sublatum calo se propiorem esse. Flagris pessime acceptus nuditatem tunc domesticâ purpurâ texit, sanguine. Iam ubi fumum pendenti Antiochus præses subiecit, risit etiam hunc, ut cuius consilia omnia denique in fumum abirent. Tum verò geminari verbera, & perfundi pectus bulliente à flammis aquâ, & pugnis frangi malas Athletæ tyrannus iussit. Sed hic, non ille etiam hæc sensit supplicia, vi divinâ è tribunali mox etiam è vitâ exturbatus. Aurelianus ergo Imp. morte AGAPITI Antiocho suo parentaturus ad bestias damnavit invictum. Sed hæc cum pedes victoris lamberent, docuerunt humanitatem in feras, feritatem in tyrannum immigrasse. Tandem A G A P I T V S decollatus intra geminas columnas dicere sine mendacio Herculi potuit PLVS VLTRA. *Ex Ferrario.*

S. LVDOVICVS EPISC.

19. Augusti.

LVDOVICVM Caroli Regis Siciliae primo, post S. Francisci filium tenes. Puerulus somnum statis humi precationibus interpellavit, Caponem, quò pauperum præda esset, pio furto è mensâ

mensâ ablatum, cum parens id subodoraretur, in rosas vertit. Arma ludicra tractantem cum equus abjecisset, vicissim mundum ludibrio habiturus arma ipse & equos abjecit. Quare quo die soror in manum hominis convenit, ipse sacris initiatus virginitatem Deo despondit, demonemque sub fele insidiantem signo Crucis elusit. Ager voto ad D. Virginem facto è morbo surrexit, & in D. Francisci familiam abiit. Inde ad Pontificatum Tolosanum evedtus est. VIRGINE Muti in omni vitâ, ita in morte frequentissime salutavit. Causam rogatus id solum respondit. *Morientem illa iuvabit me.* Neque falsus est. Visus inter Angelorum manus in cælos evolare, auditaque ejusemodi voces: *Sic fit servienti Deo in munditie & puritate.* A morte multi propitium mortales habuerunt. Inter hos Dionysium Lusitanorum regem numerant, quem ursus ex equo in ultimum periculum dejecerat. Sed in tempore LVDOVICVS è cælo adfuit, monstravitque Dionysio, qui pugione mortem à se in ursum averteret: Hoc beneficium LVDOVICI gratumque Dionysii animum Ædes sacra extracta & in Æde Epigraphæ hæc (LVDOVICO SERVATORI) loquitur.
Ex Lipeloo.

S. SEBALDVS CONF.

ETIAMS COLLA. 19. Augusti.

REgius sanguis SEBALDVS
 Sponsam non impari conditione
 domum duxerat Virgo Virginem &
 pietatis amans amatissimam ejusdem.
 Ei sub primam noctem ob oculos SE-
 BALDVS posuit SPONSA M
 VIRGINEM SPONSVM Q;
 IOSEPHVM, quos utique non nisi
 Virgo amor junxisset. Hos olim jam
 ostendisse, posse lilia casta etiam e tha-
 lamo Virgine surgere. Tam gratum ca-
 lo odorem nisi ipsa invideret, statuisse
 se hac miracula iterum orbi ostende-
 re. Nihil poterant gratius audire Virgi-
 nis aures. Itaque bonum factum! alte-
 ra nuptie eadem nocte fiunt, & Virgi-
 nitas conjugio copulatur. Subinde
 Romam SEBALDVS abit, & in
 via ecce castitati cibum potumque e
 calo Ales ministrat. In reditu apud
 Ratisponenses foco, cum ligna deessent,
 glacies infervit, & adeo virtuti jam un-
 de flammam prebet. Quid? pallio in-
 strato Istrum trajicit (Nymphis credo
 castitati plaudentibus) talisque nauta
 oculos alteri nautae immerito effoscos
 restituit. Moritur deinde anno DCC.
 XL, cum vitam solam propter Norim-
 bergam egisset. Funus feri tauri duxe-
 runt. Adeo omnia alia dormat, quis-
 quis carnem, *Ex Bav. S. Raderi.*

S. BER-

S. BERNARDVS ABB.

20. Augusti.

BERNARDVS est, ille (invidete
Mariani) Dei collactaneus, quem
mater cum utero ferret, catellum pu-
tavit, sed pro Ecclesiâ latraturum. Pue-
ro Puer CHRISTVS nocte Natali-
tiâ visus est, nobilius omni die specta-
culum. Adolescens quod oculum in
foeminam defixisset, in rigentes aquas
infiliiit, incendia aquis præventurus,
Aliàs cum ejus pudori insidias hospita
strueret, latrones, latrones iterum ite-
rumque clamavit, ratus dirissimos præ-
dones esse, qui animum castitate exue-
rent. Hinc ad Cisterciense Monaste-
rium XXX. secum socios traxit. Hos
inter cum fratres omnes BERNARDI
præter Nivardum natu minimum ef-
sent, & huic Guido natu maximus in-
ter valedicendum dixisset: *Eia frater te
unum iam hereditas paterna spectat; su-
pra omnes senes doctè puerulus re-
spondit: pulchrè verò assem dividitis;
vobis calum habetis, mihi terram reliquam
facitis: at hoc sive profectò minimè germa-
nâ.* Mox cum per ætatem licuit, fratres
fecutus litem de celo illis non ingrata
fecit. Eruditionem BERNARDI
loquuntur ejus Volumina meros fa-
vos spirantia, tum præcipuè cum de
melleâ VIRGINE sermo est; ut
meritò

merito ex hujus uberibus hausisse hoc
nectar credamus. Sed & nobis iidem
fontes essent, si eadem cum BERNAR-
DO sitis esset. *Ex vita eiusdem.*

S. STEPHANVS REX.

20. Augusti.

STEPHANO nomen necdum
nato ipse STEPHANVS Proto-
martyr indidit. Sponsam duxit Gise-
lam D. Henrici Imp. sororem. Hæc
illi Emericum, cæterum Christo om-
nes Vngaros peperit. Tutelam sibi
regnoque suo æternam *Castrorum A-*
ciem ordinatam VIRGINEM MA-
TREM legit. Huius enim auxilio
copias Conradi Imp. jam Vngaria in-
minentes avertit. Ipse inter omnes
milites maxime sanctas Vigiliis no-
cturnas habuit, sed preces inter, vi-
sique sub his ipsum aliquando ta-
bernaculum regiam Angelis bajulis
humo sustolli, & tunc per aëtem mox
per omnium hominum ora volare.
Trophæa pietatis suæ templa ac cæno-
bia per totum orbem sparsit. Miseros
ingenti charitate complexus non du-
bitavit diademate ornatum caput ma-
nusque sceptro armatas ad horum pe-
des abluendos demittere, sportulam-
que in clientes ipse dispensare. Qua-
re factum aliquando, ut certantibus his
stipem auferre, barba etiam regis spo-
lium

lium manibus appetentium cederet. Et hoc ipsum conquestus familiariter VIRGINI STEPHANVS fertur, durius ab ejus militibus se acceptum, quam ab hostibus sperare potuisset. Sed psumne ille amitteret, qui liberalem manum multis annis a morte integram orbi ostendit? Hanc obiit ipso VIRGINIS assumpta die. Huic moriturus unice iterum se regnumque commendavit. Felices Vngari, si testamenti STEPHANI meminerunt! *Ex Sur.*

S. BASSA CVM FF. MM.

21. Augusti.

BASSA non tam tergemino filiorum partu, quam morte felix vixit sub ea tempora, quibus Maximiani ferro longe plurimi Martyres vixerunt, Daemonum sacrificulo, hoc est, agna lupo juncta. Sed & filii matrem vultu, non patrem retulerunt, utpote omnes Christiani. Eam ob rem una in jus iniquissimum rapti, accusante ipso filios patre, & uxorem marito damnante. Primum ex equuleo pendere viderunt caeli & laudant THEOGNIVM membris lacerum, animo integerrimū. Alterum AGAPIVM virgæ non puerū sed virum probarunt & sine cute jam suā fortiorē quā in alienis exuviis Herculem. Alia itē tormenta tertium fratrem sanè

fanè Germanum probarunt. Omnes igitur eodem gladio cæsi, eadem palma coronati: ad quem nuncium B A S S A plus aliquantò exsilij t gaudio, quàm si uno die vicisse omnes in Olympicis audisset. Interea hanc carcere & fame vexatam Angeli cibo suo recrearunt, ut suam terræ jam minimè invideret B A S S A. E carceribus ubi prodiit, ignem, aquas, lapidantium manus & Deos ipsos humi dejectos foemina triumphavit. Triumphum splendidiorē feræ immixta reddiderunt, quas cicurare Virtus potuit, non tyrannum, qui toto mari obtrudere triumphum B A S S A voluit. Sed in fluctus abiectam matrem gloriosi è cælo filii naviculâ exceperunt & ad portū incolumem deduxerunt. Verùm illa potiùs caelestis spectabat. Atque ad hoc octiduo post etsi cruribus fractis & sine capite, enatavit tamen per sanguinem suum.

Ex Men.

S. SYMPHORIANVS M.

22. Augusti.

ANNO post Deum hominem CCXXIII. SYMPHORIANVS Inventus Augustoduni in Galliâ princeps, quòd cultum Diis negasset, iussu Heraclii, qui pro Valeriano illic furebat, in vincula est abreptus, sed quæ ille digna nobilitate Christianâ monilia puta-

putavit. Pugnabat in fortissimum juvenem geminâ acie tyrannus : hinc agmen minæ, verbera, flagra, illinc blanditiæ, munera ac promissa ducebant : perripit tamen martyr utrumque cornu, & illud constantiâ, hoc etiam risu vicit fuditque. Sed victorem pessimus iudex ad gladium damnavit. At SYMPHORIANVS præferri sibi secures non in supplicium sed triumphum putavit, quem augustissimum mater triumphantis fecit, dum his vocibus è lecto & ipsa triumphans, acclamavit. Io ! fili, triumphâ ! Io ! tecum mater triumpho ! quid enim ? Certè victorem filium, præferri secures, & sequi victum tyrannum video. Sed cur sine purpurâ ? fallor ; an tuus hanc cruor dabit ? Et cur sine coronâ ? iterum fallor, calum hanc dabit, nec è mortali lauro dabit. Superi ! filio jam supervivere matrem juvat, juvat oculos claudere. Audite votum novum sidera, & tu fili, i, sanguine subscribe. Hæc aut similia mater : filius interim cæleste jam Capitolium victor tenebat. *Ex Suario.*

S. BERNARDVS SENENS.
CONF. 22. Augusti.

Senis oriundum sive IOANNEM
sive BERNARDVM dicas, nūquam nomen mentietur, semper Virginis clientem loquetur. IOANNES à
G g pue-

puero indigeratus, cum mansuetiorum
 musarum ductu ad Themidis adyta pe-
 netraisset, & quas didicerat modò le-
 ges cum plausu jam doceret, quò re-
 ctiùs humana perspiceret, in oculo-
 rum gravissimam ægritudinem incidit.
 Placuit à MARIA veriori Cynthiâ lu-
 men mendicare; huic, si oculos illa
 reddat, totum hominem vovet. Voti
 damnato dies interim appetebat, quo
 disputandū pro more in publico erat.
 Hic dum Codicem, dum Digesta fre-
 quens corona hiat, ille alia omnia in-
 gressus dicere contra legum homi-
 numque vanitatem declamat; eam vel
 cœcutientibus nuper oculis se ait per-
 vidisse; ne mirarentur, si hi redditi à
 VIRGINE humana omnia despicerent
 deinceps, è cælo esse: sequerentur illi
 oculatum nunc Doctorem, qui lippien-
 tem nuper. Finem orationi fuga dedit
 in montem olivis nobilem, quo pluri-
 bus jam concurrentibus, IOANNES
 scalas è cælo, & in his descendere bea-
 tos genios vidit, secumque candidatos
 quam plurimos ad VIRGINEM FI-
 LIVMQVE VIRGINIS abducere,
 quod visum nequaquam somnium esse
 tunc credidit, cum Pontificis auctori-
 tate vestem pro suis ex cæli sententiâ
 candidam, leges à D. Benedicto sanc-
 tas, Ordini nomen à MARIA de mon-
 te Oliveti, ipse BERNARDI accepit.

Obiit

Obiit dum sociis à peste infectis oculos pius claudit ipsissimus ocellus cæli, ex quo utinam ò MARIANI Argum faceretis! *Ex Chron. eiusd. Ord.*

S. ANTHVSA VIRG. 22. *Aug.*

ANTHVSAM patria Seleucia, in hâc Anobiles parentes, apud hos raræ opes, & cum his rarior forma commendabat. Sed illa additura aliquid formositatis etiam animo, Christiani fontis balneas suspirabat, & lavari à Tharsensi Antistite Athanasio exoptabat. Quare veluti ad nutricem invisura currum comite uno alterove servulo conscendit. Interea monitoribus & comitibus Angelis usus Athanasius obviam venit virgini, & ad primum congressum fontem precibus suis dedit, tum deinde ANTHVSÆ corpus undis, animum gaudiis perfudit. Et ut sciret, quem hic colorem in tam sanctis thermis induisset, adfuere gemini calites, qui veste & ipsâ candidâ candidissimam animulam donarunt. Hâc illa superba facile auream, quam gerebat, contempsit, exitamque Athanasio, ille miseris dedit. Talis denique nutricem adiit, quæ cum pretium vestis non intelligeret imprudens, culpavit scilicet virginis in tantâ nobilitate modestiam. At hæc clam matre ad Episcopum revertit, & quod sciret facile innocentia

G g 2 vestem

vestem sordes trahere, impetravit alteram & fetis horridam, quâ tegeret priorem & indemnem servaret. Quin, ut ne domestici fures hanc raperent amici, in silvas exportavit. Sed & nutrices pro unâ illâ tot illuc invenit, quot feras, quæ triginta & duos annos aluere hospitem. Immortua est rupi (lectus hic illi erat) adversus plurimos insultus dæmonis mali ipsa etiam rupes. *Ex Menæis.*

SS. CLAUDIUS, ASTERIVS, NEON
MM. 23. *Augusti.*

Poteſt Ægæa hodie invidiam Romæ facere & tergeminos fratres & ipsa ſuos jaſtare. Horatiis vel ideò fortiores, quòd vivus è pugnâ nullus abierit, omnes ceciderint victores. Illis nomina ſunt CLAUDIVS, ASTERIVS & NEON, diſſimilia vocabula, cæterum virtus ſub pectore eadem planè & conſtantia. Primò ſinguli, tum totâ fraternâ acie pugnarunt; nec in tres ſolùm hoſtes, ſed in totas carnificum cohortes. Videlicet ad ſervilem metum, virgas, cederent Chriſti milites? Riſum hæc, non gemitum expreſſere. Iam unci ferrei & ungulæ bubuliquæ nervi in lacerato corpore integrû animum prodiderunt. Prunis & cum prunis tyranno inſultarunt etiam. Tædas corpori admotas fortior ignis extinxit DEI amor. Ex

equuleo verò velut è cathedrâ, pulcher-
 rima & dignissima Philosophiâ Chri-
 stianâ oracula ediderunt. Post tot igi-
 tur pugnas meritò denique in cruce
 triumphavit nobilis fratrum ternio.
 Neque obfuit triumpho huic, quòd
 corpora feris avibus præda cederent,
 cum nobilissimam eorum partem ani-
 mam beatiore jam volucres abstulif-
 sent. *Ex Lippeloo.*

S. PHILIPPVS ORD. SERV. B.M.V.

23. Augusti.

Multam multi servitatem serviunt,
 nulli honestiorem, quàm qui ser-
 vos se VIRGINIS gloriantur. Horum
 ædem, quæ Florentiæ est & MARIAE,
 ab Angelo Salutate fert nomen, ingres-
 sus PHILIPPVS noster, dum illa ad
 alium Philippum verba leguntur, Phi-
 lippe accede & adjuuge te ad currum
 istum, videt cæli Dominam aureo in
 curru à beatis mentibus stipari, ab ove
 & leone trahi, videt cæleste donū atri-
 coloris vestē sibi porrigere. Prodigium
 hoc alterum sub noctem excepit, cum
 ab eadem DOMINA servos ejus acce-
 dere est jussus. Et verò accessit pul-
 cherrima appendix, egitque aliquandiu
 in spelæo nomine ipsius hodie nobili-
 tato, & fonte, quem ego è lacrimis,
 quas oppido multas illuc fudit, enatum
 credo. Inde famâ nominis sui facto-

G g 3 rum-

rumque tam inclaruit, ut iis permoti purpurati Romæ patres ad clavum Ecclesiæ vocare cogitarint; sed ille summos honores humili fugâ elusit, & Arretii cum fame ultimâ focii premerentur, ante imaginem HERÆ suæ in Saturnalia sportas geminas candidissimis panibus onustas abstulit. Ad extremum in Germaniâ (quò magno hujus bono Rudolphus Imp. invitârat) Florentiam redux primò omnium VIRGINIS templum ingressus, & ante ejus aram in genua abjectus, *Hæc requies mea* exclamavit. Vatem sibi fuisse, ipso Assumptæ in cælos DOMINÆ die morbus, tum octavo ab illo mors ostendit. Vita testimoniū ad tumbam ejus claudi manciq̄ue, qui adeo muti mortuique loquuntur. *Ex Archang. Ianio.*

S. BARTHOLOMÆVS A. P.

24. Augusti.

SVnt, qui BARTHOLOMÆVM in Spurpurâ natum velint. Sanè obisse purpuratum nemo negaverit. Ut Deum in vota sua flecteret, genua centies die, toties noctu fertur flexisse. Cum deinde orbis XII. viris in totidem provincias cessisset, subigendis CHRISTO populis, diu collega Philippo fuit; post hujus verò triumphum, in Indiam & Armeniam majorem movit. Hic loci ad ejus facundiam continuo malorum

danno-

damonum simulachra obmutuerunt, & torqueri se immaniter à BARTHOLOMÆO clamitarunt. Proinde orci larvas è cive, itemque Regis Polymii filiâ facile abegit. Eam ob rem cum Rex onustos illi auro gemmisque camelos transmisisset, remissis omnibus, eidem significari jussit, minimè harum rerum mercatorem se agere, sed animarum, quas si cælo intulisset, tum demum lucrum ingens se fecisse existimaturum. His igitur Rex permotus non difficulter manus illi dedit, à quo ipsi Dii victos se esse faterentur; traxitque suo exemplo cum liberis regni benè magnam partem. At Assyages Regis frater nimium quantum hoc nuntio exacerbatus pellem vivo detraxit BARTHOLOMÆO, & capite truncavit. Quid ad hæc vos, qui pellem laurè ac nitide habetis, qui aqualiculo fulcitis? necdum angustâ ad cæli atria portam creditis? *Ex Brev. Petro de Natal. & Lippelo.*

S. AVDOENVS EP. 24. Augusti.

ANulum Dagoberti Regis AVDOENVS curabat, ipse anuli pulcherrima gemma. Officio suo tunc se fungi arbitrabatur, si Regem sui commonefecisset. Pauperum pater amantissimus, sui iudex severissimus carnem nudam cilicio tegebat, cilicium aureâ

Gg 4 veste

veste diffimulabat, hoc sanctior, quò
superbior. As paternus inter illum &
fratres ita dispensatus, ut omnem pau-
peres monachique acciperent. Ipsi
quoque rebus humanis omnibus vale
dixerunt & vel inter monachos aulici,
vel quod magis mirere, inter aulicos
monachi vixerunt. Episcopus Rotho-
magenis creatus Hispanias septem an-
norū siccitate vexatas lacrimis primò,
mox imbre beato recreavit. Monumē-
ta pietatis templa ac cœnobia plurima
reliquit, prodigiis non rarò adjutus.
Ita templum meditati locum crux
per aërem visa rutilare igneaque co-
lumna ostendit. Aliàs commercium,
quod illi cum cælo erat, literæ inde
missæ prodiderunt, quibus moneba-
tur, ne D. Marculphi caput à reliquis
ossibus (ut quidem cogitabat) separa-
ret. Saxum ingens, quod loco movere
multa boum juga non poterant, dua-
bus buculis obsequens habuit. Id cum
insideret per contemptum muliercula,
discludi è suis orbibus oculos suos vi-
dit. Quid, quòd laudes A V D O E N I
ranae templo vicinæ locutæ sunt, cum
obstreperentes divinis officiis tacere ius-
sæ imperio Divi paruerunt? At nostro
ævo ranas garrulas in ipsum templum
videas penetrare. Ex *Surv.*

S. GREGORIVS CVM SOCHIS C.

24. Augusti.

Quo tempore rerum Constantius
 potiebatur, multumque Arrianis
 ipse etiam Arrianus favebat, reperire
 tergeminos fuit milites (GREGO-
 RIVM, THEODORVM & LEONEM
 dixerunt) qui pluris facerent sacramē-
 tum quod Deo, quam quod hæretico
 dixerant. Proin cum pro Fide sanā aut
 mori fortiter aut pulchrè certè vivere
 apud animum suum constituissent, in
 Samum Insulam trajecerunt, ibique
 templi nescio cuius rudera velut castra
 novæ suæ militiæ insederunt. Hic ni-
 mirum semper illi in acie contra or-
 cum stare, aut egregii certè triarii inter
 preces in genua subsidere, quin imò
 inde ad Superos excutere, calumque
 jam non invitum lacrimis & gemitu-
 bus tam diu expugnare, quoad emerit-
 tis uno eodemque die omnibus bea-
 tam vacationem mors felix dedit. For-
 tè in vicino homo agebat nobilitate
 opibusque potens, sed cuius felicitatem
 fortuna leprâ horridâ aspererat. Huic
 pro valetudine pristinâ supplicanti cæ-
 lites nostri se objecerunt, monuerunt-
 que, ut corpora, quæ ferarum injuriis
 ad id usq; temporis exposita jacebant,
 terris mandaret; ita fore, ut cum his
 lepram etiam sepeliret. Enimverò cum

G g s stu.

studiosè medicos suos ille quæreret, ducem denique pastorem & odorem (quem mirum corpora spargebant) secutus, invenit tandē; & cū primū oscula his cœpit figere, simul lepram cœpit abstergere. Iamq̄e gratus singulis Divis tumulum, æternum deinde omnibus monumentum monasterium extruxit. *Ex Pet. Natal.*

S. GENESIVS MIMVS M.

25. Augusti.

Cū Comœdias hucusq̄e & risum cœdidisset GENESIVS, tandem posuit hodie soccos, & cothurnos induens tragœdiam & sanguinem dedit. Nempe doctissimus Mimus, cū mores itusq̄e Christianos ad amissim perdidicisset, fabulamq̄e oculis Diocletiani dare instituisse, æger in theatro procumbit, aquasq̄e lustrales multis gemitibus suspirat. Adsunt ex composito socii & undas petenti simul Imperatori ac populo risum propinant. Interea seriò rem agit, aliaq̄e spectacula GENESIO cælum facit. ostendit bene longum scelerum, quæ patrauerat, catalogum, atque his, modò velit, spongiam baptismum promittit. Hic enim verò Christū GENESIVS conclamat, & Christianum se jastat, nimis bene simulare jam doctus. Igitur risus, plausus muneraq̄e missa Mimi artes laudabant.

dabant. Imperator quoque ludos post ludos sperans milites mittit, qui GENESIVM (Christianum scilicet) ad tribunal raperent. Sed hic secutus ostendit reipsa Diocletiano, etiam post positam personam, Christianum se esse. Tum enim vero in furorem abire ille, palam fassus sanguinem se gestire bibere GENESII. Et dedit hic sanguinem ex equuleo pendens, ferreisque uncis lacer & tadis ustulatus. Iamque ultimus actus e fabula restabat. Hunc more jam apud Martyres recepto mors gladio absolvit. Et nimirum luxit tunc Româ delicias amissas. at Superi tunc primum Mimo etiam ipsi adridebant. Ex *Sar. & Baron.*

S. LVDOVICVS REX C.

25. Augusti.

Vitam omnem LVDOVICI noveris, si leges noveris, quas sibi primo, tū deinde filio dixit. Harum capita habe. I. Deum præ omnibus amato. II. peccatum mortiferū ceu anguem fugito. III. adversis ne deprimitor. IV. néve prosperis extollitor. V. animæ plagas spiritali medico crebrò nudato, & medicinam quamvis asperam nullam respuito. VI. In precandi studio assiduus esto. VII. Animum in miseros pium & liberalem gerito. VIII. Cùm animo male est, in consiliū quàm mox virum bo-

bo-

bonum adhibeto. I X. Boni tibi nunquam non adsunt, mali semper exsunt. X. Bonum omne amplector, malum omne detestator. XI. De Deo loquentibus aures lubenter dato. XII. Obreftationibus verò obserato. XIII. Deum Divosque impunè, te Rege, nulli laceffunt. XIV. Gratus Deo in primis, sed & hominibus esse memento. XV. Pro tribunali æquus esto, & pauperum querimonias negligito. XVI. In causâ tuâ, dum res non liquet, contra te statò. XVII. Aliena ocys restituito. Clero & Religiosis pro scuto esto. XVIII. Parentibus amorem deferto. XIX. Bella, si contra principes Christianos gerere necessitas suadet, sacris parcito. XX. lites pro virili dirimito. XXI. In Magistratus sedulo inquirito. XXII. Pont. Max. ut par est, reveretor. XXIII. impensæ modestiam ne excedunt. XXIV. pro me, ubi obiero, sacra fieri curato. *Ex Surio.*

SS. IRENÆVS ET ABVNDIVS MM.

26. Augusti.

Quid auro te vestis homo, si nobiles animas etiam in cœno latentes Numen amat? quid opobalsama spiras, quando etiam inter latrinas (parce, si Superis parcis, & mihi) suavè tamen olet virtus? Age & qui nares sordidis rebus, ne aures nominibus nega: docebunt

bunt te hæc alta negligi à cælo, infima
 eligi. Erat IRENÆVS conditione vitæ
 homo omniū ultimus Romæ (in cloa-
 cas fortunæ munus detruserat) in tan-
 tis fordibus tamen candidissimum ani-
 mum eumq; Christianum circumtulit.
 Fortè D. Concordiæ corpus exanime
 heu! non digno sepulchro, cloacâ tu-
 mulatur. Quærit hoc pietas Christiana,
 quærit & impietas Porphyrii militis;
 illa virtutis odore, hæc avaritiæ illecta,
 & nummos in vestibus & gemmas
 subodorata. Atque hæc sua consilia
 Porphyrius IRENÆO detegit. Itur, e-
 ruitur Concordia nullâ spurcitie asper-
 sa. Sed aurum & gemmam Porphyrius
 excœcatus ab avaritiâ nullam videt. At
 hoc abeunte, IRENÆO merum aurum
 & una gemma totum corpus martyris
 visum. Igitur ABVNDIVM in auxilium
 vocat, & ad Iustinum Presb. thesaurum
 fert; ille terrâ abscondit. Sed & mer-
 ces sua IRENÆO & ABVNDIO con-
 stitit. Vivi enim in cloacam demersi à
 Valeriano animas pulcherrimâ tamen
 morte posuerunt. Itaque etiam sanctior
 ludit fortuna, quando non jam ab ara-
 tro sed è cloacâ ad purpuram & ad
 martyrum purpuram vocat. Ex actis D.
 Laurentii.

S. AVRELIVS ET NATALIA MM.

27. Augusti.

Quam pulchra est casta generatio! quæ tantum splendore etiam thalamo conciliat. Audi orbis, & si vides, hunc juxta mecum vide. Sustulerat jam AVRELIVS è conjugè NATALIA geminam prolem. Abhinc ergo castitati placuit, non liberis vacare. Sed & calo hoc cum primis placuit, cujus oculos nulla alia tam facile virtus, ut castitas rapit. Certè ocellus cali Christus inter Angelorum comitatus visus descendere, & hic quidem benedicere cubantibus, illi tapete candido etiam pavementum, quod tam pudici pedes premebant, vestire. Virginum etiam Regina ad spectaculum Superis tam jucundum de lapsa calo, solari in non viduo lecto viduos conjuges voluit. O Superi! quæ ego somnia tam castè dormientium fuisse putem, ubi lectum VIRGO MATER & VIRGO FILIVS sternere veluti non dubitavit? quàm molliter credam cubuisse, cum suas Angeli plumas calo afferrent? Et audi quàm suavibus somniis calum demulserit castos. Cum assem in pauperes & martyres erogassent, ex his Florà Lauraque AVRELIAE per somnum visa utrique præmium operæ martyrii palmam sunt pollicitæ. Non sefellit tam

sanctus Morpheus. Ducti ad supplicium cum plurimis aliis (ex quibus uni scala in cælum se porrigens viam scilicet ostendit) caput truncandum pro fide præbuerunt, duplici dehinc titulo beati, cum & conjuges & martyres audiunt, iidemq; & casti & fortes. *Ex Sur.*

S. CÆSARIVS C. 27. *Augusti.*

Quisquis flores aut fraga legis inter Poëtarum vireta, heu! cave tibi; *latet anguis in herbâ.* Vides indormire CÆSARIVM serpentis amplexibus? Non Aesculapius erat hic, sed Apollo, profanus inquam codex, cui noctem quandoque invigilabat ille, cum precibus debuisset. In somnis ostendit cælum, serpentis non libri volumina esse, quibus incumberet. *Quare* manibus hæc excussit. Tu quoque, *quæ in sinu* hos angues imò in oculis geris legendo, cavebis, iterum moneo, juvenis. Caterùm puer CÆSARIVS non semel prætextam posuit, ut pauperes hanc acciperent, domi deinde spoliatum se à prætereuntibus commentus, cum interim ultrò in has prædonum manus accurreret. E mundo cum abiret, inconsultis id parentibus (ne viam obsiderent) fecit. Abhinc mundo mortuum quis negabit, quando ubi Abbas ad Episcopatum Arelatensem querebatur, tumulo, quo se absconderat, fuit extrahendus?

Mul-

Multis sapius calumniis appetitus, exilio multatus, vinculis oneratus unis tamen beneficiis semper certavit. Certè calumniatorem lapidibus obruendum servavit, civicamque ex hoste meruit. Rex ipse Theodoricus cum reum ad tribunal vocasset, ubi ad instar Angeli splendentem intuitus est, habere exinde patronum suum apud DEVM maluit. Ejus dona (uti & vasa sacra vestesque) omnia in captivorum subsidia dilapidavit, veros Ecclesie thesauros anonos esse reputans. Abiit tandem mortuus è vivis, cum prius ipse mortuum ad vivos reduxisset. *Ex Lippelo.*

S. MARGARITA VIDVA.

28. Augusti.

Nobilem hanc MARGARITAM fortuna ad gregis, quem paupercula pascebat, pedes abjecit. Et tamen splendor illius ex ipso calo Christum accivit, ut pauperem & ipse indutus stipem peteret. Nec abnuìt illa, sed panem, quem unicum habebat, illi tradidit non parvo lucello. Nam continuo Christus ex oculis abiens suavissimo odore MARGARITAM perfudit. Hoc inquam probè pasta cum domum deinde venisset, & mater negaret in penù panem esse, protulit tamen inde MARGARITA talem, qui candore & sapore calum loqueretur, famemque non fami-

familia modò, sed totius viciniae unicus placaret. A morte mariti (nam nubere coegerant parentes) tota in pietatis studia abiit. Lectum sarmenta sternebant, cervicem lapis fulciebat molle semper castitati pulvinar. Caput omniaque in mensa panis, cella fons fuit. Calcei nulli, vestis ei unica, praeter cilicinam, qua pectus ita astringebat, ut sanguis expressus in saniem abiret; sed hac illa formosissima Superis videbatur. Interea primo mane sacris aderat, reliquum diem visendis agris, & roganda, quam pauper in pauperes erogaret, stipe non male comburebat. Mortis diem a caelo edocta cum a matre filia mnemosynon expeteret, calceos suos illa promisit. Et nimirum, agebat haec, illos, quos nullos habes? imò, illa, quos mors donabit. Et ecce dum defunctam intuetur filia, videt tenuissimis membranis calceatam. Detracta ea spolia salutem morbidis plurimis tulerunt. Et quid jam dubitas virtus ad caelum etiam per medias spinas currere, quando contra has te caelum calceabit? Ex Ferrar.

S. A V G V S T I N V S E P. 28. *Aug.*

A V G V S T I N V S ubi manus Deo & AD. Ambrosio dedit, in Africam rediit & sacerdos primum, mox Pontifex Hipponensis factus, patrem se Catho-

H h   licis

licis omnibus, hostē hæreticis acerrimū exhibuit, quorū manus divino præsidio sæpius evasit. Mores improbos suorum liberrimè pro concione carpsit, illorum præsertim, qui sacris vel à principio non adessent, vel ante finē subdicerent sese; quiq; non Deo loqui in templo, sed hominibus confabulari consueverent. Mensa ejus, quæ frugalis erat, & vasis vel ligneis vel testaceis superba, quoslibet hospites admittebat, si illos excipias, quos ascripti hi versiculi proscribent:

Quisquis amat dictis aliena rodere vitam,

Hanc mensam vetitam noverit esse sibi.

Supremū æger Davidis Carmina, quæ à pœnitentiâ nomen habent, parietibus cubiculi inscribi voluit, interq; earum commentationes mortem sanctissimè obivit, & Ecclesiæ hæreditatem amplissimā eloquentiam suam & profundissimam doctrinam reliquit; illud puto juventuti legavit, quod in libr. XXII. de civit. Dei c. 8. narrat; matrem scilicet filios immorigeros diris devovisse; vota calum audisse; & illos vagos, & horrendā omnium membrorū concussione tremebundos orbem pererrasse; ex his denique duos ad aram D. Stephani sibi redditos esse. Superbi si improba mater in improbos filios tantum potuit, cheu! Mariani quid in immorigeros MARIA MATER poterit? *Ex vita & ipsius D. Augustini libris*

DE.

DECOLLATIO S. IOANNIS BAPT.

29. Augusti.

Natalitias hoc die Herodes epulas dedit, quas rectius funebres vocabimus. Aut enim nullas, aut istas sol fugit, quas sanguine humano heu! nimium nobili crudelitas condivit. Nam cum ad reliquas mensæ illecebras filia etiam accessisset, & saltu leviculo terram plausisset, ecce tibi præmium pedes caput maximi vatis IOANNIS abstulerunt. Nec satis erat, per mensam tam delicatam ferculum ambulare, & oculorum gulæ facere satis. Extraxit conjux adultera palato suo linguam (illam gratissimam Suade sedem) & mille nunc convitiis, nunc acu mille locis fodit scelestâ. Sed profectò pessimè acu rem tetigit. Nunquam enim magis viva etiam crudelitatem Regis, quàm tunc fuit locuta, & meritò deinde divinum VERBUM loqui tyranno renuit, cuius vocem decollaverat. Ipsa saltatricula pœnas si seras, serias certe luit, quando astrictas gelu aquas transiens, ruptâ sub pedibus impiis glacie, abscindendû crustis caput dedit, etiam tunc portentosum in modû subsiliens, & choreas, quibus viva assueverat, mortua etiam continuans, manifestum omnibus mortalibus documentum, quàm non multo saltu opus sit, ut in

Hh 2 orcum

orcum devolvamur. At dicet nonnemo, ergone odiosam pede calcare terram non liceat? imò verò calcanda illa est, & pede utroque, sed graviore, & cui cælum non orcus arrideat. *Ex Baron. & Martyrol.*

S. BONONIVS A. B. 30. Augusti.

Optima Philosophiæ pars est mortis meditatio; hæc BONONIVM puerum mundo mori docuit, quâ quidem morte ad vitâ nihil est salubrius. Hinc Ægypti deserta petiit tantamque sanctorum civium frequentiam invenit, ut in solitudinem urbes, in urbes solitudinem diceres migrasse. Ipse totam Ægyptû concionabundus obibat Christoque longè plurimos jungebat, mercatores præsertim, quibus tempestate aliquando jactatis post preces fusas solem & cum sole fidei lucem ostendit. Ob id cum Alexandria in summo honore jam esset, iterum Ægypti intima petiit. Hic illi lectum cælum, cubile terra, culcitra ciliciû, cervical lapis fuit. Huic etiam invigilabat potius quam indormiebat; quò mollius tamen jaceret, lectulum hunc suum lacrimis quotidie lavabat. Verùm è privato hoc pulvere extractus in arenam à Petro Vercellensi Antistite, cui unâ cum pluribus aliis capto libertatem apud barbarum Regē exoraverat, Cœnobitis Lacedænisibus

sibus præesse iussus est, dum vitâ simul & munere est functus. Porro quem adgeniculari ad tumulum Divi cernis, fraternæ cædis reus est. Hunc cum supplicem Sacerdos quidem, sed non conscientia absolveret, annos plures à domesticis furiis agitatus malaciam tandem animo apud cineres BONONII reperit. Veniam nuntiarunt ruptæ ultrò manicæ, quas reus ipse dextro & cædis auctori brachio induxerat. Hæ nunc licet è ferro sint, an non pulchrius tamen suspensæ tumulo BONONIVM ornant, quàm Manliani, quos olim abjecerat, torques facturi fuissent? *Ex Gabr. Paleario.*

S. AIDANVS EP. 31. *Augusti.*

Hic ille AIDANVS est Lindisfar-nensis Pontifex, quem ad Angliæ regnum Christo subijciendum purpurato interprete usum (Oswaldo Rege) suprâ diximus. Nimirum tot Apostolos ferè olim Anglia, quot Reges habuit. Sed quæ in aliâ etiam regna dives fuit, hodie externæ culturæ est indiga. Cæterùm AIDANVS, uti multum Regibus, ita plus aliquantò familiaris mendicabilis fuit. Ex his cum uni equum donasset phaleris regiis superbum, & Oswini (frater is erat Regis) nobile donum, succensuit nonnihil Oswaldus & objurgavit AIDANVM. At cum hic

H h 3 pau-

pauca pro se dixisset, atque id tantum
quæsiuisset ex Oswaldo, plûsne equum
hominis mancipium, quàm in paupere
homine Dominum Christum adama-
ret? continuo in sese primò Rex, mox
deinde in genuâ coram AIDANO
descendit, & à Pontificiâ tiarâ veniam
regiæ coronæ rogavit. Et abstulit non
hanc tantum, sed mortis etiam beata
nuntium, cum modestissimo Rege
non digna jam esse superba regna di-
ctitaret AIDANVS. Porro cum hic
in iratum mare oleum immisisset, oleo
mitius etiam mare vidisses. Flammæ
quoque, quas tyrannus Penda urbi in-
jicere parabat, in suas partes traxit &
aversas ab urbe in hostes armavit. Ita
victor è vitâ abiit non sine triumpho,
quem D. Cuthbertus tunc puer ducere
illum in cælum vidit multo lumine no-
bilem. O triumphum tuum AIDANE
sequi etiam nos pileati olim possimus!
Ex ven. Bedæ hist. Eccl. l. 3.